

412

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 marca 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie określenia rodzajów przychodów za świadczenia usług jako podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie określenia rodzajów przychodów za świadczenia usług jako podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-49, poz. 649) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule zarządzenia skreślił się wyraz „jako” oraz dodaje się na końcu wyrazy „oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym.”,

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Wynagrodzenia określone w § 2 ust. 1 pkt 5 podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, jeżeli świadczenia usług wykonywane są wyłącznie na zlecenie płatników, określonych w § 7 ust. 1.”;

3) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. Przychody osób zbierających zamówienia (komiwojażerów), nie wymienione w § 2, podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 listopada 1950 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

413

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 marca 1952 r.

w sprawie umorzenia części należności w podatkach obrotowym i dochodowym osobom zbierającym zamówienia (komiwojażerom), nie podlegającym opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom zbierającym zamówienia (komiwojażerom), którzy od dnia 12 listopada 1950 r. podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym, a od których przychodów osiągniętych po tej dacie potrącony był podatek od wynagrodzeń, umarza się:

1) różnicę pomiędzy kwotą podatków obrotowego i dochodowego, należnych z tytułu wykonywanej działalności za czas od dnia 12 listopada 1950 r. do dnia 31 grudnia 1950 r., a podatkiem od wynagrodzeń potrąconym za wymieniony okres,

2) należności za karty rejestracyjne 1950 r.,

3) podatek obrotowy przypadający od obrotów za okres od dnia 1 stycznia 1951 r. do dnia 30 czerwca 1951 r.,

4) podatek obrotowy przypadający od obrotów za okres od dnia 1 lipca 1951 r. do dnia 31 grudnia 1951 r. osiągniętych za świadczenia usług, wykonywane na zlecenie władz, urzędów, instytucji i zakładów państwowych oraz podmiotów gospodarki uspołecznionej w przypadku wykonywania w tym okresie świadczeń usług zarówno na rzecz wymienionych zleceńodawców jak i podmiotów gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Podatek od wynagrodzeń, potrącony za okres od dnia 1 stycznia 1951 r. podatnikom wymienionym w § 1 od przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym, podlega zaliczeniu na poczet należnego od tych przychodów za rok 1951 podatku obrotowego i podatku dochodowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

414

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 marca 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 13 października 1951 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przedsiębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Instrukcji w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przed-

siębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1271) wprowadza się następującą zmianę: po § 20 dodaje się §§ 21 i 22 w brzmieniu następującym:

„§ 21. W przedsiębiorstwach, mających oddziały (wydziały), wypłata wynagrodzeń może być dokonywana na podstawie pisemnego polecenia kierownika przedsiębiorstwa przez inne osoby niż kasjerzy. Wypłata wynagrodzeń nie może być jednak powierzana osobom sporządzającym listy płacy.

§ 22. Stan gotówki w kasie nie może przekroczyć wysokości pogotowia, ustalonego przez oddział banku finansującego działalność przedsiębiorstwa. Kwoty przekraczające limit pogotowia powinny kasjer wpłacić do właściwego oddziału banku finansującego w terminie przewidzianym w przepisach o obrocie bezgotówkowym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

415

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 20 lutego 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 1 marca 1950 r. w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt oraz nadzoru nad tymi zakładami.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis § 5 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 marca 1950 r. w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt oraz nadzoru nad tymi zakładami (Monitor Polski Nr A-33, poz. 376) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. 1. Terytorialny zakres działania rejonowego P. Z. L. Z. obejmuje obszar rejonu, w którym zakład

ten ma siedzibę. Podział Państwa na rejony P. Z. L. Z. określa odrębne zarządzenie.

2. Wojewódzkie P. Z. L. Z. mogą zlecić poszczególnym rejonowym P. Z. L. Z. ponadto obsługę sąsiednich rejonów, w których nie działają jeszcze rejonowe P. Z. L. Z., aż do czasu ich uruchomienia.

3. Wojewódzki P. Z. L. Z. spełnia czynności rejonowego P. Z. L. Z. w rejonie, w którym ma siedzibę.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *w z. L. Rzendowski*

416

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 marca 1952 r.

w sprawie rejestracji spóźnionych roszczeń o zaopatrzenie inwalidzkie.

Na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia do rejestrowania spóźnionych roszczeń o zaopatrzenie inwalidzkie inwalidów o utracie (ogólnej utracie) zdolności zarobkowej co najmniej 45% i osób pozostałych, jeżeli szczególne okoliczności przemawiają za ich uwzględnieniem, przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w odniesieniu do:

- autochtonów Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska,
- członków demokratycznych organizacji ruchu podziemnego i partyzanckiego (Gwardia Ludowa, Armia Ludowa),
- osób pozostałych po osobach wymienionych pod lit. a) i b).

§ 2. Za szczególne okoliczności, uzasadniające zarejestrowanie spóźnionych roszczeń, należy przyjąć u:

- autochtonów Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska — okoliczność, że jako autochtoni nie orientowali się w obowiązujących przepisach polskich,
- członków demokratycznych organizacji pod-

ziemnych i partyzanckich — okoliczności wymienione w § 3 ust. 2.

§ 3. 1. Spóźnione roszczenia o zaopatrzenie osób innych, niż wymienione w § 1, należy przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej z odpowiednim wnioskami.

2. Za szczególne okoliczności, które przemawiają za uwzględnieniem spóźnionych roszczeń, można uważać u osób wymienionych w ust. 1:

- okoliczności, które w trybie postępowania administracyjnego mogą uzasadniać przywrócenie terminu,
- bardzo ciężkie warunki materialne,
- okoliczności uznane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) jako szczególne.

§ 4. 1. Stopień utraty zdolności zarobkowej u inwalidów, ubiegających się o zarejestrowanie roszczeń spóźnionych, określa lekarz referatu spraw inwalidzkich.

2. Ustalenia przez lekarza referatu spraw inwalidzkich, czy osoba, ubiegająca się o zaopatrzenie inwalidzkie w terminie spóźnionym, ma co najmniej 45% utraty (ogólnej utraty) zdolności zarobkowej — należy dokonywać w zasadzie dopiero po stwierdzeniu szczególnych okoliczności, uzasadniających zarejestrowanie spóźnionych roszczeń.